

12 Febrer 1920

Car amic meu :

No tinc cap balans per fer, pero sí tinc per contestar dues cartes vostres, una d'elles tan complerta que quasi bé no volia creure que fos deguda a la vostra experta ploma (em sembla que la "imatge", per lo retòrica us haurà plagut).- Vaig a posar-me a la tasca amb tot coratge, encara que no puc deixar de manifestar la meua mitja por en veure quatre planes vostre atapeïdíssimes.- Amunt i crits.-

Retrat W.L. Encantat de què us hagi complagut.- Ara encara tinc el ----- de la vostra "Associació", que volia entregar a en Puig l'altre dia, pero..... anava a inventar-me una excusa, pero val més parlar clar: vaig descuidar-me'n.- No l'oblidaré d'ara endavant, i si el vostre germà pogués passar-lo a buscar, molt millor.-

Despeses clavicèmbal Quan vaig rebre la factura del "Mundial Transport" vaig tenir un veritable sobressalt; em vaig fregar els ulls, vaig repassar totes les sumes i em vaig personar a les oficines d'aquella agència perque m'expliquessin el com i el què de la cosa, resultant lo següent : Quan dos dies abans del concert hi havia un 90 % de probabilitats de que no es pogués fer perque a l'estació no volien acceptar aquella "guitarra", varem fer totes les combinacions imarinales per a sortir amb la nostra, pensant Adhuc en fer el transport d'anada i tornada en un camió automòvil.- Vingué la vigília del concert que poguerem obtenir l'autorització, i aleshores no teniem més que el matí següent per fer el transport a Sabadell.- Podia jo encaregar-me de buscar homes, carro, etc. carregant amb la responsabilitat del que pogués ocórrer, quan el Mundial Transport havia cuidat de fer la remesa des de Suïssa al Palau de la Música Catalana ? - A l'hora que era i amb el poquíssim temps de què es disposava i després de les impressions que vaig rebre de vos per conferència telefònica de què el clavicèmbal havia d'ésser a Sabadell fos com fos, no quedava més remei que confiar-se en absolut a l'esmentada agència, donant-los un vot de confiança perque procedessin amb tota la rapidesa que el cas necessitava.- I ells, d'acord amb aquest conveni, llogaren la gent, el carro, cuidaren del transport..... i feren la factura, justificant-la de la manera següent: Dia 8 - 5 mitjos jornals (no 5 jornals i mig), a raó de 14 pts. el jornal. Aquests jornals s'emplearen en anar el dia 8 a les sis de la tarde al Palau de la Música Catalana, desmontar el c., baixar-lo a la planta baixa, embalar-lo i deixar-lo a punt de carregar-lo al carro l'endemà matí.- Dia 9 - 4 mitjos jornals : Carregar el c. al carro i no sé si descarregar-lo a l'estació.- Dia 10 - 4 mitjos jornals dues vegades : Les mateixes operacions, pero a l'inversa, devent advertir que si les operacions de descarregar el carro, desembalar el c. i pujar-lo a dalt la Sala no es feren d'una sola vegada, fou perque Wanda Landowska no permet de cap manera que s'obri ni es tanqui la caixa d'embalatge sense ésser-hi ella al davant.- Quan el C. marxà eren les sis de matí, i no era possible que ella fos aquella hora al Palau, i quan tornà de Sabadell/ eren les 10, hora en què ella encara es trobava a la mostra sempre velle-

Trabal II

senca ciutat.- No hi havia possibilitat per tant d'estalviar la duplicitat.- Els recarrees per "lock-cut"..... són difícils de comprovar i encara més difícils de contradirlos.- ens trobàvem en moments que ja sabem les dificultats enormes que hi havien, i no es gens estrany que qui tingues manera de treballar, exposant-se a lo que s'exposava s'ho fes pagar de la manera que vulgués.-

En quant a les 6 pts. ~~en/la/dif~~ de diferència en el preu dels ports em digueren que ells havien facturat com a bagatge, que era per lo que havia vingut autorització de Madrid, i que de Sabadell aquí ho facturaren a tarifa de gran velocitat, que és més reduïda.- Diari de Sabadell - Moltes mercès de l'exemplar enviat.- Espero ----- que no em quedaré sense, encara que em permeto temer que qui sap.-

Retrats Vilatobà - A darrera hora varen arribar.- Verdaderament ----- no estan més que així, així.- A vilatobà vaig retornar-li el que W. L. va dedicar-li.- Em faren la mercè de entregar-li sis pessetes a aqueix fotograf import de dues probes per a mi, i ja ho liquidarem quan passarem comptes.-

Concert vinent - En Puig us va donar compte de les gestions fetes prop del Quartet Renaixement, i queda convintut :

Que el concert serà dijous vinent, dia 19

Que els haureu de pagar 250 pessetes

Que les despeses van a càrrec vostre

M'han dit que sortiran a mitja tarde.- No hem precisat l'hora perquè no teniem cap guia de ferrocarrils a la ma, però quan la sàpiga ja us la diré.- El programa m'han ofert entregar-me'l avui, però encara no l'he rebut.- Es gairebé segur, però, que us el podré enviar junt amb aquesta carta.- Us acompanyo una fulla de "La Publicidad" per si voleu posar quatre notes en el programa referents als artistes i vida que ha portat el Quartet. Crec que seria molt interessant, i sobre tot que ho fessiu a cada programa.- Per la meua banda us donaré totes les facilitats possibles.- RECORDEU QUE AQUESTA FULLA M'HAURÀ D'ESSER RETORNADA "SANA Y SALVE" tot lo més aviat possible.-

Respecte de les condicions esmentades, parlaré quan ens veiem.- De moment, tinc l'impressió de què us fa molta por escriure-m i posar-me en "autos".... per no "movils".-

Estatuts - Els vaig rebre, mercès.- I com teniu els vostres, i lo ----- de les quotes ?

Esperarem un dia que faci sol - Em sembla que us vau equivocar; ----- volien dir un dia que estés núvol perquè el que és de sol n'ha fet per dar i per vendre.- Quedeu pendent, doncs, d'una "literatura" barata o cara o "acumodu", com vulgueu.-

Sessió Bach - Una infinita recança de no poguer-himser. No sé si és ----- que feia sol o plovia, però jo vaig tenir tota la tarde al desig d'un dolcíssim paisatge vallesà - bosc inefable

12. 2. 20

Trabal

III

de can Feu - i de les pures formes bachianes.- En Puig
va fer-me encara la boca aigua explicant-me aquella tar-
de, i lo dignament que va ostentar la meua representa-
ció. Tant dignament, que quasi vaig celebrar no haver-
hi anat, perquè personalment segur que no hi hauria que-
dat tant.-

Amic meu; prou, prou i prou.- Despres ens exclamem
de que tardem a escriure. Es qüestió de no tardar tant i escriure
més curt, perquè ja em fan mal els braços.-

Si mai per mai les coses us portessin a Barcelona,
no deixeu d'evisar amb tota l'anticipació possible, que encara
queden moltes coses a dir.©

Vostre, cordialment

M a n u e l C l a u s e l l s i V i l a s a l ó

(Per fer-m'hi veure més encara, carta
i fôrma, tot a màquina)